

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv. III.10.840/2012/4.szám

A Kúria a Petrási Ügyvédi Iroda; ügyintéző: dr. Petrássy Miklós ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Megyei Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság alperes ellen a Tatabányai Munkaügyi Bíróság 2012. szeptember 4. napján hozott 5.M.271/2012/8. számú ítéletével befejezett perében az alperes által a jogerős ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Tatabányai Munkaügyi Bíróság 5.M.271/2012/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 15.000 (tizenötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, amely az áfát is magában foglalja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság a 2011. október 6. napján kelt határozatával a 2004. december 1. napjától III. csoportú rokkantsági nyugdíj ellátásban részesülő igénylő rokkantsági nyugdíjának folyósítását 2011. december 1. napjától kezdődően azért szüntette meg, mert az NRSZH I. fokú Orvosi Bizottságának szakvéleményén alapuló szakhatósági állásfoglalása szerint egészségkárosodásának mértéke 40%-os, komplex rehabilitációja nem javasolt.

A Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság az igénylő fellebbezése folytán eljárva a 2012. április 4. napján kelt másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot - az igénylő össz-szervezeti egészségkárosodásának 44%-os (egészségi állapotának 56%-os) mértéke, valamint az NRSZH II. fokú Orvosi Bizottságának szakvéleményén alapuló, az igénylő rehabilitálhatóságára vonatkozó szakhatósági állásfoglalása alapján (foglalkoztathatósága rehabilitációval helyreállítható, azonban egyéb körülményei miatt a foglalkozási rehabilitációja nem javasolt) - helybenhagyta.

Az igénylő a társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt előterjesztett keresetében elsődlegesen a másodfokon hozott határozat hatályon kívül helyezését és a másodfokú szerv új eljárásra kötelezését, másodlagosan a másodfokon hozott határozat elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú szerv új eljárásra kötelezését és a megszüntetett rokkantsági nyugdíjának továbbfolyósítását - a határozatokban megállapított egészségkárosodási mértéket vitatva - kérte.

Az elsődleges kereseti kérelem körében a felperes kifogásolta, hogy az alperes a 2012. január 1. napját követő időre, az új ellátásokra való felperesi jogosultság körében döntést nem hozott (8. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal 3. bekezdése). A felperes álláspontja szerint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (Mmtv.) 30. § (4)-(5) bekezdései szerint az új ellátásokról az alperesnek döntenie kellett volna, mert az Mmtv. 30. § (3) bekezdése szerinti nyilatkozat alapján a felperes azt kérelmezte. Felperes szerint a 44%-os mértékű össz-egészségkárosodására tekintettel az Mmtv. 3. § (2) bekezdés ba) pontja szerinti B2-es minősítési csoportú rehabilitációs ellátásra jogosult.

A felperesi kereseti kérelemben foglaltak szerint a jogerős alperesi határozat azért jogszabálysértő, mert 2011. december 31. napjáig terjedő időszakban az alperesnek a rokkantsági nyugdíjról kellett volna döntenie, 2012. január 1. napjától kezdődő időszakra vonatkozó ellátásra nézve pedig a komplex minősítésre vonatkozó részletes szabályokról szóló 7/2012.(II.14.) NEFMI rendelet (R.) alapján kellett volna határoznia.

A rokkantsági nyugdíj tárgyában előterjesztett kereseti kérelem körében a felperes kifogásolta azt is, hogy a másodfokú közigazgatási szerv az elsőfokú döntés helyességét az R. értékelési rendszere alapján állapította meg. Állította, hogy ugyanazon állapot értékelése két különböző értékelési rendszer alapján különböző eredményre vezethet, ezért az R. értékelési rendszere nem alkalmas a korábbi döntés helyességének a felülvizsgálatára. Kifejtette a felperes azt is, hogy az R. szerinti minősítés,

illetve annak rendszere teljes egészében az Mmtv. szerinti ellátásokra épül, ezért a rokkantsági nyugdíjjogosultság tekintetében nem alkalmazható.

A másodlagos kereseti kérelem körében a felperes a közigazgatási eljárás során megállapított egészségkárosodási mértéket vitatta, állítva, hogy az össz-szervezeti egészségkárosodásának mértéke eléri az 50%-ot. Sérelmezte, hogy az eljárás közigazgatási szervek a körelőzményére, a meglévő dokumentációira, és az állapotára nem fordítottak kellő figyelmet. Az egyes szervrendszerenkénti károsodások értékelése téves, a szervrendszeri károsodások alulértékelték. Az első- és másodfokon eljárás közigazgatási szervek ezért a tényállás tisztázására irányuló, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 50. §-ában rögzített kötelezettségüket sértették meg.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Az alperes szerint a felperes felülvizsgálata megtörtént, mert a másodfokú közigazgatási eljárás során a felperes ellátásának megszüntetéséről rendelkező elsőfokú határozatot helybenhagyó döntés született. Az Mmtv. szerinti ellátásra való jogosultságról ezért - igénybejelentés hiányában - a másodfokú határozatnak döntenie nem lehetett. Az alperes szerint az ellátás továbbfolyósítása esetén lehetett volna az Mmtv. rendelkezéseit hivatalból, igénybejelentés nélkül alkalmazni. Kiemelte az alperes az ellenkérelmében, hogy a másodfokon eljárás közigazgatási szerv az elsőfokú döntés jogszerűségét vizsgálta, ezért a felperesi rokkantsági nyugdíjra való folyamatos jogosultsága fennállásáról kellett döntenie. Jogszabályváltozás következtében azonban az R. rendszere szerinti minősítést kellett elvégeznie, ezért az alperes másodfokú határozata a jogszabályoknak megfelel.

A másodlagos felperesi kereseti kérelem körében az alperes a felperes által indítványozott, a felperesi egészségi állapot felülvizsgálatára irányuló igazságügyi orvosszakértő kirendelését nem ellenezte.

A Tatabányai Munkaügyi Bíróság az 5.M.271/2012/8. számú ítéletével a másodfokú társadalombiztosítási határozatot hatályon kívül helyezte és a másodfokú társadalombiztosítási szervet új eljárás lefolytatására kötelezte.

Az Mmtv. 30. § (3) bekezdése, az 5. § a) - b) pontja, a komplex minősítésre vonatkozó R. 1. §-3. §-a, a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatalról, valamint eljárásának részletes szabályairól szóló 331/2010.(XII.27.) Kormányrendelet (Kr.) 7. §-a alapján megállapította, hogy a felperes rokkantsági nyugdíjjogosultságával összefüggő eljárás - figyelemmel arra, hogy az elsőfokú

határozattal szemben a felperes fellebbezést terjesztett elő - 2011. december 31. napján folyamatban volt. Kiemelte, hogy az Mmtv. 30. § (3) bekezdésében rögzített rendelkezés az Mmtv. alkalmazásának a körét kizárólag a 2011. december 31. napján folyamatban levő ügyekre vonatkozóan határozta meg tekintet nélkül arra, hogy az eljárás első, vagy másodfokon volt-e folyamatban. A munkaügyi bíróság szerint az Mmtv. 30. § (3) bekezdése úgy értelmezendő, hogy az eljáró nyugdíjbiztosítási igazgatási szervnek a jogszabályok változásáról történt tájékoztatása mellett nyilatkozatot kellett beszereznie az ügyféltől arra nézve is, hogy milyen új ellátási formát igényel 2012. január 1. napjától kezdődően. Következésképpen a munkaügyi bíróság indokolása szerint az Mmtv. 30. § (3) bekezdése - annak ellenére, hogy az igényérvényesítésre vonatkozó Mmtv. 14. § (1) bekezdésében foglalt rendszeresített űrlap, illetve elektronikus nyomtatvány benyújtását írta elő - a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv által történt felhívásra tett nyilatkozatot elegendőnek tartotta ahhoz, hogy a már megindult eljárásban az Mmtv. szerinti ellátásokra való jogosultság is vizsgálatra kerüljön. Megállapította a munkaügyi bíróság, hogy e körben a felperes a peres eljárással érintett másodfokú eljárás során adott nyilatkozata szerint kérelmét az Mmtv.-ben szabályozott ellátások vonatkozásában fenntartotta és a komplex minősítését kérte.

A munkaügyi bíróság megállapítása szerint az Mmtv. záró rendelkezései közül a felperes esetében a 30. § (5) bekezdésében foglaltak voltak az irányadók, figyelemmel arra, hogy a másodfokú eljárás során a felperes nyilatkozatának beszerzése mellett 2011. december 31. napjáig a komplex minősítését nem végezték el. Érvelése szerint az Mmtv. 30. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezések arra nézve nem tartalmaztak előírást, hogy amennyiben 2011. december 31. napjáig terjedő időszakra nézve az Mmtv. 30. § (5) bekezdés b) pontjában szereplő ellátások megállapítására a jogosultsági feltételek hiányában nem kerülhetett sor, kizárt lett volna a 2012. január 1. napjától kezdődő időszakra vonatkozó rokkantsági vagy rehabilitációs ellátás megállapítása.

A munkaügyi bíróság az ítéletének indokolásában az Mmtv. 30. § (5) bekezdésében foglaltak kiemelésével megállapította, hogy 2011. december 31. napjáig terjedő időszakra a másodfokú közigazgatási szervnek a rokkantsági nyugdíjra való jogosultságot kellett volna vizsgálnia. Kifejtette azonban, hogy e körben 2011. december 31. napjáig nem volt ismert olyan jogszabályi rendelkezés, ami alkalmazandóvá tette volna a komplex minősítésre vonatkozó R. szabályait. A másodfokú közigazgatási szerv ezért jogszabálysértést követett el, amikor a felperes rokkantsági nyugdíjra vonatkozó jogosultságáról a komplex minősítés során megállapított adatok alapján határozott. Megállapította továbbá a munkaügyi bíróság, hogy 2012. január 1. napjától a másodfokú

közigazgatási szervnek a felperes által előterjesztett nyilatkozatnak megfelelően az Mmtv. szerinti ellátási formákról kellett volna döntenie.

A munkaügyi bíróság következtetése szerint a felperes rokkantsági nyugdíjra való jogosultságának elbírálásánál kizárólag az Mmtv. 30. § (5) bekezdés b) pontjában foglalt körülmények vizsgálatánál vehető alapul az R. alapján kiadott szakhatósági állásfoglalás. Erre tekintettel a munkaügyi bíróság a megismételt eljárásban a másodfokú hatóság kötelezettségévé tette a szakhatóság ismételt megkeresésével annak tisztázását, hogy a szakhatósági állásfoglalásban foglaltak a rokkantsági nyugdíj vonatkozásában irányadó szakmai szabályok alapján is fenntartásra kerülnek-e, illetve a szakmai szabályok alapján a szakhatósági állásfoglalás megváltoztatására sor kerül-e.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és - a másodlagos kereseti kérelem vizsgálata céljából - a munkaügyi bíróság új eljárás lefolytatására kötelezése iránt a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján.

Az alperes a Tny. 36/A. § (1) bekezdésének, a 36/D. § (1) bekezdésének, a 72. §-ának 2011. december 31. napjáig hatályos rendelkezéseinek, a Ket. 104. § (3) bekezdésének, az Mmtv. 30. § (1), (4)-(5) bekezdéseinek, a 32-33. §-ának, a Pp. 339/A. §-ának, a komplex minősítésre vonatkozó részletes szabályokról szóló R. 1. § (2) és a 3. § (2) bekezdésének felhívásával azt emelte ki, hogy a másodfokú eljárásban kizárólag az elsőfokú eljárás döntése és az alapjául szolgáló eljárás jogszerűsége vizsgálható. A bíróságnak a perben ezért azt kellett vizsgálnia, hogy a másodfokú eljárásban az elsőfokú döntés és eljárás felülvizsgálata a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelt-e.

Érvelése szerint - amennyiben az elsőfokú eljárást követően jogszabályváltozás következett be - a másodfokú eljárás nem terjedhetett odáig, hogy az elsőfokú eljárás jogszerűtlenségét állapítsa meg olyan jogszabályra hivatkozva, amely az elsőfokú eljárás időtartama alatt még nem került kihirdetésre. Az alperes szerint az Mmtv. 30. § (3) - (5) bekezdései - annak elismerése mellett, hogy a jogalkotó valóban nem tért ki arra, hogy csak az első, vagy másodfokú eljárás során is alkalmazandó rendelkezésekről van-e szó - a másodfokú eljárásban nem voltak figyelembe vehetőek.

Első fokon a felperes rokkantsági nyugdíjának megszüntetéséről született döntés 2011. év októberében. Az Mmtv. kihirdetésére 2011. december 29. napján került sor, ezért az elsőfokú döntés még a felperes tájékoztatása körében sem vehette figyelembe az Mmtv. rendelkezéseit. A másodfokú eljárás annak tisztázására

szorítkozott, hogy az elsőfokú döntés jogszerű volt-e vagy sem, amelynek során a másodfokú szervnek azt kellett vizsgálnia, hogy helyesen döntött-e az első fokon eljáró szerv, amikor a felperes rokkantsági nyugdíjának folyósítását megszüntette. A Ket. 104. § (2) bekezdése alapján a másodfokon eljáró szerv a másodfokú eljárásra kijelölt szakhatóság állásfoglalását szerezte be. A másodfokú szerv eljárásának időpontjában a szakhatóság minősítési eljárására irányadó jogszabályi rendelkezések megváltoztak, amelynek következtében az eljáró szakhatóság más jogszabályi rendelkezés alapján minősítést, mint az R. alapján, nem végezhetett.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében cáfolta, hogy a perben az Mmtv. 30. § (5)-(6) bekezdései alkalmazhatóak lettek volna. Álláspontja szerint az Mmtv. 30. § (5) bekezdés b) pontja az ellátások megállapításáról rendelkezik, a perben azonban nem az ellátás megállapításáról, hanem egy, már meglévő ellátásra való jogosultság felülvizsgálatáról kellett dönten. Az Mmtv. szerinti ellátásokra való jogosultság vizsgálatának előkérdése, hogy a felperes 2011. december 31. napjáig rokkantsági nyugdíjra jogosult volt-e. Amennyiben igen, úgy az ellátás változatlan összegben történő továbbfolyósításának van helye. Amennyiben viszont a korábban folyósított ellátásra a felperes nem vált jogosulttá, de rendelkezett az Mmtv. szerinti ellátásokra jogosító egyes feltételekkel, úgy nem az Mmtv. szerinti ellátási forma megállapításának, hanem kizárólag az ügyfél e körben történő tájékoztatásának volt helye arra vonatkozóan, hogy új igénybejelentéssel érvényesítheti az igényét.

Az alperesnek a felülvizsgálati kérelmében kifejtett indokai szerint a jogerős ítélet azért sérti az Mmtv. 30. § (5) bekezdését, mert az Mmtv. 30. § (5) bekezdésének a) és b) pontja a 2011. évi és a 2012. évi ellátások megállapításához is ugyanazon minősítési kritériumok meglétét írta elő. Állította, hogy a 2012. évi vizsgálat időpontjában kizárólag az új R. által meghatározott komplex minősítés szerinti szakvélemény és szakhatósági állásfoglalás alapulvételével kellett dönten, ezért a szakvélemény megfeleltetésével kellett a 2011. évi ellátásra való jogosultság körében is döntést hozni, nem pedig a korábbi minősítési rend alapján. Az alperes álláspontja szerint a jogalkotó itt vette figyelembe azt a tényt, hogy a régi szakvélemény beszerzésére már nem volt lehetősége az eljáró közigazgatási szervnek.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet Pp. 275. § (3) bekezdése szerinti hatályában történő fenntartására irányult, annak kiemelésével, hogy a jogerős ítélet helyesen értelmezte az Mmtv. 30. § (5)-(6) bekezdéseinek rendelkezéseit, és helyesen jutott arra a következtetésre, hogy ezeket a rendelkezéseket a másodfokú hatóságnak alkalmaznia kellett volna.

Az R. alkalmazhatóságával kapcsolatban a felülvizsgálati ellenkérelem kiemelte, hogy a 2011. december 31. napjáig hatályos Tny. 72. §-ának rendelkezése - amely rokkantsági nyugdíj ügyben a komplex minősítést rendelte el - 2012. január 1. napjától kezdődően nem alkalmazható. Abban az időpontban (2012. január 1. napjától kezdődően), amely időpontban az alperes szerint alkalmazandó volt rokkantsági nyugdíj ügyben az R., már nem volt olyan jogszabály hatályban, amely rokkantsági nyugdíj ügyben a komplex minősítést rendelte volna el. Kiemelte, hogy az R. szerinti minősítés, illetőleg annak rendszere teljes egészében az Mmtv. szerinti ellátásokra épül, rokkantsági nyugdíj ügyben a jogosultság tekintetében értelmezhetetlenek és alkalmazhatatlanok az R. rendelkezései.

Erre tekintettel a felülvizsgálati ellenkérelemben foglalt felperesi álláspont szerint a jogszerű másodfokú határozatnak azt kellett volna tartalmaznia, hogy az elsőfokú határozatot azzal hagyja helyben, hogy a felperes rokkantsági nyugdíjra 2011. december 31. napjától kezdődően nem jogosult, az Mmtv. szerinti ellátásokra nézve pedig az ügyet az elsőfokú döntésre hatáskörrel rendelkező közigazgatási szervhez kellett volna áttennie.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet - a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján - tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes kereseti kérelmében a társadalombiztosítási szerv első- és másodfokon hozott, a felperesi rokkantsági nyugdíj ellátásra való jogosultságának felülvizsgálata tárgyában hozott határozatait támadta.

Egyetért a Kúria az alperesi felülvizsgálati kérelemben foglalt állásponttal, miszerint a másodfokú eljárásban kizárólag az elsőfokú eljárás döntése és az alapjául szolgáló eljárás jogszerűsége vizsgálható.

A Pp. 339/A. §-a alapján a bíróság a közigazgatási határozatot - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül.

A Ket. 104. § (3) bekezdése szerint a másodfokú döntést hozó hatóság a sérelmezett döntést, valamint az azt megelőző eljárást megvizsgálja; ennek során nincs kötve a fellebbezésben foglaltakhoz.

A felhívott jogszabályi rendelkezések szerint a másodfokú

közigazgatási szerv az elsőfokú közigazgatási szerv döntése és az alapjául szolgáló eljárás jogszerűsége kérdésében csak akkor foglalhat állást, ha a Pp. 339/A. § rendelkezése alapján az elsőfokú döntés meghozatalakor hatályos jogszabályi rendelkezések alapján dönt. A Pp. 339/A. § rendelkezéséből következően a másodfokú határozat döntése akkor felel meg a jogszabályoknak, ha az elsőfokú határozat meghozatalának időpontjában hatályos módszertant is alkalmazza. A másodfokú közigazgatási szerv akkor kerülhet abba helyzetbe, hogy az elsőfokú közigazgatási szerv által meghozott határozat jogszerűségéről döntsön, amennyiben az elsőfokú határozat meghozatalakor hatályos jogszabályi rendelkezések szerint bírálja el a fellebbezést. Erre tekintettel a másodfokú közigazgatási szervnek a 2011. december 31. napjáig hatályos Tny. 72. §-a alapján kellett volna a döntését meghoznia. Ennek keretében az egészségkárosodáson alapuló nyugellátás iránti igény elbírálásához és az ellátásra való jogosultság felülvizsgálatához a rehabilitációs szakértői szerv komplex minősítésének eredményéről kiadott szakhatósági állásfoglalása alapján kellett volna döntenie.

A perbeli adatok alapján a másodfokú közigazgatási szerv nem a 2011. december 31. napjáig hatályos Tny. 72. §-a alapján meghatározott módszertan, hanem a Tny. 2012. január 1. napjától hatályos 72. §-a alapján meghatározottaknak megfelelően a 2012. február 17. napjától hatályos R. szabályai alapján bírálta el a felperes rokkantsági nyugdíj ellátásra való jogosultságának a felülvizsgálatát.

Erre tekintettel a felülvizsgálati kérelemnek az érvelése, miszerint a másodfokú közigazgatási szervnek az R. rendelkezéseit kellett alkalmazni a felperesi egészségi állapotra vonatkozó minősítése során, téves. Téves az az alperesi értelmezés is, miszerint a szakvélemény megfeleltetésével kellett a 2011. évi ellátásra való jogosultság körében is döntést hozni, nem pedig a korábbi minősítési rend alapján, mert az Mmtv. a szakvélemény megfeleltetéséről nem tartalmaz rendelkezéseket.

A fentiekből következően a munkaügyi bíróság döntése, miszerint a felperesi elsődleges kereseti kérelem körében a másodfokú közigazgatási szerv által meghozott határozatot hatályon kívül helyezte, és a másodfokú közigazgatási szervet új eljárásra utasította, helytálló.

Tévedett azonban a munkaügyi bíróság, amikor 2012. január 1. napjától kezdődően az Mmtv. szerinti ellátási formák alkalmazását tekintette irányadónak. Az Mmtv. 29. § (1) bekezdése szerint rendelkezései 2012. január 1. napjától kezdődően alkalmazhatóak. A 30. § (3), (4), (5) bekezdése tartalmaz rendelkezéseket a 2011. december 31-én folyamatban levő ügyekre vonatkozóan. A 30. § (3)

bekezdése az Mmtv. szerinti ellátásokra vonatkozó nyilatkozattételről rendelkezik. Jelen jogvita tárgyát nem az Mmtv. szerinti ellátások tekintetében előterjesztett kérelem, hanem a már fennálló, a felperes rokkantsági nyugellátásra való jogosultságának felülvizsgálata képezte.

A per adatai alapján a felperes az alperes Mmtv. 30. § (3) bekezdésében foglalt felhívására tett nyilatkozata szerint az Mmtv. szerinti ellátások tekintetében a kérelmét fenntartotta. A felperesnek ez a nyilatkozata azonban a folyamatban levő, a rokkantsági nyugellátásra való jogosultság felülvizsgálata iránti eljárástól független kérelem volt. Az Mmtv. 30. § (3) bekezdése szerinti felperesi kérelmet olyan új igénybejelentésként kellett volna értékelni, amelynek első- és másodfokú alperesi elbírálását követően nyílik meg a bírósági felülvizsgálat lehetősége (Ket. 109. §). A per adatai alapján az alperes az Mmtv. rendelkezésein alapuló felperesi igénybejelentés alapján sem első, sem másodfokú határozatot nem hozott, ezért erre vonatkozóan a bírósági felülvizsgálat sem nyílt meg a felperes számára. Erre tekintettel - az alperes felülvizsgálati kérelmének indokolásával részben egyetértve - a Kúria megállapítása szerint az Mmtv. 30. § (5) - (6) bekezdései a másodfokú megismételt eljárás során nem alkalmazhatóak.

A fentebb kifejtett kiegészítésekre és módosításokra tekintettel a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítéletnek a másodfokú társadalombiztosítási határozatot hatályon kívül helyező rendelkezése és a másodfokú társadalombiztosítási szerv új eljárás lefolytatására történő kötelezése nem jogszabálysértő. A másodfokú társadalombiztosítási szervnek a felperes rokkantsági nyugellátásra való jogosultságának felülvizsgálata körében azonban a 2011. december 31. napjáig hatályos komplex minősítésre vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint kell döntenie [321/2007.(XII.5.) Korm. rendelet].

A jogerős ítélet indokolásának a fentiek szerinti kiegészítésével és módosításával a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdésének alkalmazásával a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperesi felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére, a felülvizsgálati eljárási illetéket, költséget a Tny. 81. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2012. június 19.

Dr. Zánthy János s.k. a tanács elnöke, Deutschné dr. Kupusz Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelél:

kúriai tisztviselő